

MAN EN VROUW SCHIEP GOD DEN MENSCH

We zijn er aan gewend geraakt, deze waarheid bovenal toe te passen en te gebruiken, als er sprake komt van de sexueele verhouding tusschen man en vrouw. Ze heeft echter een veel wijdere strekking, en is van beteekenis ook dan, wanneer we in het algemeen handelen over de verzorging van ons lichaam.

Ik denk er niet aan, eenig jong meisje de gedachte bij te brengen, dat ze alléén als moeder tot haar recht kan komen; alléén dan haar plaats op aarde waard kan zijn. Doch wanneer we algemeene regels willen geven, moeten we ook de algemeene bestemming aanvaarden. En deze is ongetwijfeld, dat de vrouw in haar lichaam draagster is van het volgend geslacht. En dat ze, waar het betreft de zorg voor haar lichaam, alles mag en moet doen, om dit in zoo goed mogelijke staat te houden, en alles moet vermijden, wat voor deze latere taak schadelijk zou kunnen zijn.

We zijn in sommige opzichten niet zoo bezorgd meer voor onszelf als vroeger. Het eigenaardige is, dat men, met al die zorg, vroeger toch vaak méér on-hygiënisch leefde.

Maar we moeten oppassen, dat we in onze onbezorgdheid niet overdrijven. Dat deze niet wordt tot een soort bravoure. Wandeltochten, fietstochten, — wie zou ze aan het moderne meisje verbieden? Maar het is verkeerd, omdat het schadelijk kan zijn, zich in bepaalde perioden te forceeren tot meedoen, omdat men zich niet zwakker wil toonen dan de jongens, terwijl men weet, dat men teveel van zichzelf vergt. Men kan ook te schuw zijn in dit opzicht. Wanneer het niet ontardt in een zich-beroepen op eigen zwakheid, om daardoor interessant te schijnen, is er toch niets op tegen, maar wel alles vóór, dat ook de jonge man leert, de eischen, die het anders-gebouwde lichaam aan de vrouw stelt, te eerbiedigen. Het kan hun de noodige zelfbeheersching en inschikkelijkheid leeren, die later in het huwelijk te vaak gemist wordt en zoozeer noodig is. Het uitbuiten van het sexueele door sommigen is vaak oorzaak, dat juist meer terughoudende meisjes vervallen in valsche schaamte, wat ook weer niet goed is.

Een ander consequent gevolg van wat ik als opschrift hierboven zette is het feit, dat de vrouw ook door haar uiterlijke verschijning den man aantrekt. En op zichzelf is daar

niets tegen. Een meisje mag niet alleen haar best doen, er zoo goed mogelijk uit te zien — ze moet dit zelfs. De eerbied, die ze voor zichzelf als schepping Gods heeft, eischt dit. Maar deze eerbied sluit dan ook vanzelfsprekend alle verkeerd gebruik uit. En alle zorg voor zichzelf, alle mooi-makerij, die niets bedoelt dan zichzelf.

Een kleeding kiezen, die bij haar voorkomen en figuur past, niet slechts hygiënisch leven, maar ook het uiterlijk zóó verzorgen, dat dit zich zoo gaaf mogelijk vertoont — het is niet een teveel hechten aan het uiterlijk, mits — het op de goede manier gebeurt.

Een negatie van alle schoonheidseischen, omdat men hierin vrouwelijke zwakheid ziet, zooals dit in de eerste tijden der vrouwen-emancipatie gebeurde, is zeker niet te verdedigen met een beroep op Gods Woord, al meenen sommige ernstige christenen van wel. Maar waarin die eerste, hartstochtelijke feministen wél gelijk hadden, dat was hierin: dat het een vrouw vernedert, als ze haar schoonheid, haar bevalligheid, kortom: haar lichaam, gebruikt als lokaas, hetzij voor een opwindende flirt, hetzij om te geraken tot een huwelijk, waaraan dan de eenig-goede basis reeds tevoren ontbreekt.

Als het waar is, wat men wel hier en daar hoort en leest, zijn er ook jonge vrouwen, die haar lichaams-aantrekkelijkheden gebruiken als een wapen in de strijd om het bestaan. Die, als ze persoonlijk ergens solliciteeren, zich eerst zorgvuldig „opmaken“, omdat ze gehoord hebben, dat de man, die ze als toekomstige werkgever wenschen, hiervoor gevoelig is. Moet ik het nog uitdrukkelijk zeggen, dat ook dit beneden de waardigheid van een christenvrouw is? Natuurlijk zal ieder, die om een betrekking uitgaat, zich op haar voordeeligt trachten voor te doen. Maar wie zich extra „opmaakt“ meet zich een uiterlijk aan, dat niet het hare is. In het algemeen acht ik dit te veroordeelen, doch zeer zeker wanneer het er om gaat iets te verkrijgen, waarbij het op geestelijke capaciteiten aankomt. Zelf is men er op die manier schuld aan, wanneer later de verhouding tusschen werkgever en werkneemster scheef getrokken wordt.

Zorg voor het lichaam is geboden; speculeeren met uiterlijke aantrekkelijkheid of lichamelijke vermogens, in welke vorm en met welk doel ook, is verboden.

J. M. W.—W.